

Sygn. akt I NSW 5916/20

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego S.M.
przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych 31 sierpnia 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

S.M. (dalej: Wnosząca protest) 29 lipca 2020 r. (data wpłynięcia pisma do Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w L.) wniosła na piśmie protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: Prezydent RP) dokonанemu w wyborach przeprowadzonych 28 czerwca i 12 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W świetle art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wyborcy przysługuje prawo wniesienia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP na zasadach określonych w ustawie. W przypadku

wyborów, których dotyczy protest, jest to ustawa z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. 2020, poz. 979; dalej: u.wyb.2020). Ustawa ta określa zasady i tryb organizacji wyborów Prezydenta RP zarządzonych w czerwcu 2020 r., w związku z ogłoszonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanem epidemii. W zakresie nieuregulowanym w tej ustawie, zgodnie z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu wyborczego (dalej: k.wyb.).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 u.wyb.2020, protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyniku wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą.

Regulację ogólną dotyczącą wnoszenia protestów wyborczych przeciwko wyborowi Prezydenta RP (znajdującą zastosowanie w zakresie nieobjętym ww. art. 15 ust. 2 u.wyb.2020) zawiera art. 321 k.wyb., według którego (§ 1) protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Wskazany przepis (art. 321 § 2 k.wyb.) stanowi również m.in., że w odniesieniu do wyborcy przebywającego za granicą wymogi wymienione w § 1 uważa się za spełnione, jeżeli protest został złożony odpowiednio właściwemu terytorialnie konsulowi. Natomiast zgodnie z art. 322 § 1 k.wyb., Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321 k.wyb. i niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

Sąd Najwyższy wskazuje, że w świetle przytoczonych przepisów, udogodnienie polegające na uznaniu za datę wniesienia protestu wyborczego do Sądu Najwyższego daty nadania go na pocście dotyczy jedynie przesyłki nadanej w terminie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego. W przypadku wyborców przebywających za granicą i składających protesty odpowiedniemu

konsulowi drogą pocztową, istotna jest data wpłynięcia pisma do konsulatu. Dlatego Sąd Najwyższy stwierdza, że protest wyborczy został wniesiony po terminie i w związku z tym nie spełnia wymogów formalnych.

Z tego względu, na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 15 ust. 2 w zw. z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.